

**“ Sein Geist verwandelt
den vorherbestimmten Samen“**

Albanische Übersetzung

Guri i ndërtimit frymor Nr. 54

“Fryma e Tij e transformon farën e paracaktuar”

Rom. 8,11:

„Por nëse Fryma e Atij (Perëndia, Fryma e Shenjtë), që e ringjalli Jezusin nga të vdekurit, banon në ju, atëherë i njëjti, që e ringjalli Krishtin nga të vdekurit, do t'i bëjë të gjallë edhe trupat tuaj të vdekshëm përmes Frymës së Tij, që banon në ju.”

Këtu e keni: Kur Fryma e Dhëndrit banon në nusen!

Kur Perëndia e bëri Dhëndrin e Tij të parë... Ai së pari e bëri Dhëndrin, dhe ky ishte të dyja, burrë dhe grua në frymë (Zanafilla 1,26-28). Ai e formoi atë në pluhurin e tokës, për ta bërë material (Zanafilla 2,7; 5,1-2).

Por vini re, kur Ai nga Adami e bëri Evën, atëherë Ai nuk mori një grumbull tjetër dheu, Ai mori një pjesë nga i njëjti dhe, nga e njëjta Fjalë, sepse Adami ishte një Fjalë e folur. E shihni? (Zanafila. 2,21-25). Ai mori diçka prej tij. Ai kishte frymën mashkullore dhe frymën femërore. Dhe frymën femërore Ai e mori nga Adami dhe e vendosi në Evë. Kështu është ende një pjesë e frymës së Adamit dhe është mishi i Adamit. Atëherë ishte pra fryma e Adamit, dinamika, e cila e bëri të gjallë mekanikën e trupit të tij.

Kështu edhe nusja duhet të jetë mish nga mishi i Tij dhe kockë nga kocka e Tij. Si mund atëherë ky mish i vdekshëm të bëhet mishi i Tij? Si bëhet kjo? Si? Çfarë është ky transformim i madh? Vini re! (Efes. 5,30-33; Efes. 4,17-24).

„Por nëse Fryma e Atij... (Perëndia) ...që e ringjalli Jezusin nga të vdekurit, banon në ju, atëherë i njëjti, që e ringjalli Krishtin nga të vdekurit, do t'i bëjë të gjallë edhe trupat tuaj të vdekshëm përmes Frymës së Tij, që banon në ju.“

Të paracaktuarit natyrisht, ashtu si fara që shtrihej në tokë, ajo që kishte jetë në vetvete. Shumë prej tyre ishin të vdekur. Ishin thjesht fara të kalbura. Uji dhe gjëra të tjera i kishin shteruar. Por e dini, aty qëndronte një farë, që ishte gati për jetë. Perëndia e dinte që ajo ishte aty.

Tani, të paracaktuarit janë të parët, që bëhen të gjallë përmes Frymës së Shenjtë (1.Kor. 15,20-28), sepse Fryma e Shenjtë vjen, për të marrë në zotërim atë që është e Tij (Gjon. 17,6-8). Tani, kjo është tani e thellë, dhe shikoni që ta kuptoni këtë drejt.

Tani, ashtu si dielli u dërgua mbi tokë (Zanafilla 1,1-15), jo për t'i sjellë gurët në jetë, që edhe ata janë tokë, jo për të sjellë gjithë pluhurin në jetë, por për të sjellë në jetë atë pjesë të tokës që mbante një jetë brenda vetes.

Jo të gjithë njerëzit do ta pranojnë Krishtin (2.Thes. 3,1-2), o jo, por ata që Perëndia i ka paracaktuar për jetë (Veprat 13,48). Jeta është e vendosur në njëfarë pluhuri të tokës. Ky është ai, të i cili Ai vjen, për ta bërë të gjallë. Këta janë ata...

Tani, ai pluhur qëndron atje në diell dhe thotë: „**Oh, ky diell i vjetër është kaq i nxehtë.**“ Ai gur thotë: „**Ky diell i vjetër është kaq i nxehtë.**“ Por kjo farë e vogël thotë: „**Kjo është pikërisht ajo që kam pritur**“, dhe ajo fillon të mbijë në jetë. Kështu ajo e ka bërë atë pjesë të pluhurit të gjallë, sepse dielli nuk u dërgua për ta bërë gurin apo pluhurin të gjallë, por për ta bërë jetën e farës të gjallë. Tani, Fryma e Shenjtë vjen tani. Natyrisht, Ai nuk u dërgua për të gjithë... Pse nuk do ta pranojnë të gjithë njerëzit? Nuk u dërgua për ta. Një burrë më tha: „**Unë nuk besoj, pavarësisht se çfarë thua ti. Edhe nëse ti ngjall të vdekurit ose shëron të sëmurët dhe e provon në çdo mënyrë, unë prapë nuk do ta besoj.**“ Unë thashë: „**Sigurisht që jo. Ti je një jobesimtar. Nuk do të thotë asgjë për ty. Nuk u dërgua aspak për ty. Ai erdhi për ata që do të besojnë.**“

Mesazhi është për besimtarin. Për ata që humbasin, është marrëzi (1.Kor. 1,18-24). Por për ata që janë në Krishtin dhe janë një pjesë e kësaj fare, është jetë. [1]

Perëndia i ngjan një ndërtuesi të madh. Ai vendos të gjithë materialin e Tij mbi tokë dhe pastaj ndërton ndërtesën e Tij.

Tani mendoni, para se të kishte një farë mbi tokë, para se të kishte një diell që ta godiste tokën, trupat tuaj qëndronin mbi tokë, sepse ju jeni marrë nga pluhuri i tokës. Perëndia është ndërtuesi. Ai kishte ndërmend ta bënte atë në të njëjtën mënyrë si me Adamin: duke zgjatur dorën poshtë, duke bashkuar materialet e nevojshme për trupin dhe duke u fryrë atyre frymën e jetës. Pastaj Ai do të thoshte: „**Ky është biri Im tjetër**“, dhe kështu do të vazhdonte.

Por çfarë bëri Eva? Ajo e prishi rrugën – dhe ajo e solli këtë përmes aktit seksual, dhe pastaj e goditi vdekja.

Por çfarë ka bërë Perëndia? Ai ka kaq shumë fara të paracaktuara këtu poshtë, dhe pastaj në kohën e fundit Ai nuk do të thotë: „**Eva, lind një bir tjetër**“, por Ai do të thërrasë – dhe unë do të përgjigjem. Pikërisht, në këtë...

...qëndron mendimi. Kur i fundit të ketë hyrë, atëherë do të përfundojë. [2]

Le të vijë Fryma e Shenjtë mbi ndonjë person, që vërtet ka diçka thellë në zemrën e tij! Një shërim vjen nga brenda, nga Fryma e Perëndisë, që është në ty. Nëse është Fryma e vërtetë e Perëndisë, që vajos farën e vërtetë, Ai nuk mund të bëjë asgjë tjetër, përveçse të sjellë një bir përkatësisht një bijë të Perëndisë. Por Fryma e vërtetë mund të bjerë edhe mbi një farë të keqe. Shiu bie po ashtu mbi një bar të keq dhe do ta bëjë atë po aq të gjallë dhe ta sjellë përpara, ashtu si bie mbi një grurë dhe e sjell atë përpara (Mateu. 5,43-45). **„Por nga frytet e tyre do t'i njihni.”** Shikoni, dhe ne jemi një pemë frutore e Perëndisë, që mbart Fjalën e Tij. [3]

Jobi qëndroi i palëkundur, sepse ai e dinte, që kishte dëgjuar zërin e Perëndisë (Jobi 19,25-27).

Tani, Jobi e dinte, që kjo do të ndodhte. Dhe ai e dinte, që Perëndia i kishte thënë, që ai ishte i drejtë. Por ata e quanin atë një mëkatar. Prandaj ai priste për frymëzim. Satani përdori të gjithë këta njerëz dhe erdhi kështu, të ashtuquajturit ngushëllues të tij, dhe e akuzuan atë. Por kjo nuk mund ta lëkundte aspak. Por kur Fjala e Perëndisë u vërtetua për të... Ai kishte dëgjuar për Perëndinë vetëm përmes dëgjimit, por një ditë ai qëndronte atje në pikën e tij më të ulët. Dhe ndërsa ai qëndronte atje dhe të gjithë e akuzonin, madje edhe gruaja e tij i tha se ai ishte gabim, dhe ai gërvishte plagët e tij (Jobi 2,7-10). Dhe kjo ishte koha, kur frymëzimi e goditi, kur vetëtimat shkëlqyen dhe bubullimat gjëmuan. Frymëzimi erdhi mbi profetin, ai u ngrit dhe tha: **„Unë e di që Shpëtimtari im jeton! Dhe në fund Ai do të ngrihet mbi pluhur. Edhe nëse krimbat e hanë këtë trup, unë megjithatë në mishin tim do ta shoh Perëndinë. Po, unë vetë do ta shoh Atë”** (Jobi 19,25-27).

Kjo ishte ajo, kur frymëzimi ra në zemrën e tij, atëherë ai mundi ta shihte Perëndinë (Jobi 38,1). Shikoni, ai kishte filluar të shihte reagimin e Perëndisë ndaj besimit të tij.

Tani, ne pyesim veten, nëse mund ta shohim Perëndinë. A ka ndonjë mundësi, që ne ta shohim Atë? Tani, mënyra e vetme për Perëndinë ishte, ta provonte Jobin. Ai tha: **„Vetëm përmes dëgjimit kisha dëgjuar për Ty, por tani të shoh Ty. Tani të shoh me sytë e mi.”** (Jobi 42,1-6). Vegimi i të padukshmit u bë i qartë. Ai kishte parë renë rreth vetes, pa vetëtimat, dëgjoji bubullimën, ndoshta në një ditë të kthjellët, dhe ai kishte parë, që Perëndia ishte në këtë re dhe në këtë vetëtimë. Ai mund ta shihte Perëndinë, me syrin e tij natyror. Shikoni...

...sepse e padukshmja u bë e dukshme. Vegimi i dukshëm, që të tjerët kishin, u vërtetua aty qartë për syrin natyror.

Është si me besimin dhe veprat. Abrahami gjithashtu nuk kishte një Bibël që mund ta lexonte, por ai ishte një profet me vegimet e tij dhe me besimin e tij. Për të tjerët dukej e gabuar që ai mendonte se ata do të merrnin një fëmijë. Por ata e morën fëmijën, sepse ai kishte folur për vegimin që kishte për fëmijën: „**Unë do ta marr! Unë do ta marr!**” Dhe kur fëmija lindi, të tjerët mundën të shihnin me sytë e tyre atë që ai tashmë në një vegim kishte parë. Dhe nëse ju veproni sipas asaj që besoni në zemrën tuaj, atëherë njerëzit e njohin Perëndinë dhe e njohin se çfarë ndodh tek ju. Përmes mënyrës si veproni, kështu shihet Perëndia me sytë. Por megjithëse ai kishte bërë vetëm të mira dhe gjithçka për të tjerët, ai kishte nevojë për dikë që të ndërmjetësonte për të. Kur fëmija Isak lindi, frymëzimi që e kishte çuar atë deri aty, e vërtetoi vegimin e tij. Njerëzit tani mundën të shihnin atë që ai në një vegim kishte parë dhe që ishte vërtet e vërteta.

Ndonjëherë këto rrahje të mëdha të besimit vijnë pikërisht në kohën e krizës. Zakonisht janë krizat që na çojnë deri aty. Ishte një krizë që e çoi Jobin deri aty. Ai ishte në fund të jetës së tij. Fëmijët e tij ishin të vdekur, devetë e tij dhe të gjitha pasuritë e tij ishin zhdukur dhe shkatërruar (Jobi 1). Edhe vetë jeta e tij: nga maja e kokës deri në shputat e këmbëve kishin shpërthyer plagë mbi të. Ishte një krizë, në të cilën ai ishte shtyrë, dhe aty e goditi frymëzimi (Psalmi 27,5).

O burra dhe gra sot, nëse ju mund të shikoni përreth dhe të shihnit, sa afër jemi me ardhjen e Zotit. Ju, që e keni shtyrë pagëzimin e Frymës së Shenjtë, ju mbështeteni ndoshta mbi një lëvizje ndjenjash ose mbi diçka që keni bërë, që Satani mund ta imitojë dhe nuk mund ta keni Frymën e vërtetë në ju, për të shkuar tërë rrugën në premtimet e Perëndisë (Gjoni 16,13-14). Si mund një njeri, që pretendon se ka Frymën e Shenjtë, të mohojë një Fjalë të kësaj Bibël, që nuk është e drejtë? Kjo nuk është e mundur.

Pa marrë parasysh sa religjioz je, në sa shumë kisha bën pjesë, në sa shumë libra është shkruar emri yt, nëse kjo Frymë e Shenjtë e vërtetë është në ty, e cila është kjo Fjalë e manifestuar (Gjoni 6,63), ti do ta njohësh mesazhin dhe orën, sepse është Fryma e Shenjtë që e bën këtë (Gjoni 8,31-32; Gjoni 14,16-20). Por duhet të ketë diçka që e ndriçon këtë. Frymëzimi të godet. Nëse ti hedh ujë mbi tokë dhe aty nuk ka farë që ta marrë, si mund të dalë ndonjë gjë ndonjëherë? Nuk ka asgjë aty që mund të sjellë diçka. Prandaj vetëm të zgjedhurit e Perëndisë do ta shohin këtë (1.Thes. 1,4-6; Ef. 1,3-4).

Të zgjedhurit e Perëndisë e panë këtë në kohën e Noes, në kohën e Moisiut, në kohën e Jezusit,...

...kohë e apostujve, kohë e Luterit, kohë e Wesley-t, kohë e Pentekostit, sepse kjo ishte fara që ishte mbi tokë, kur ky frymëzim u derdh.

Tani ndërsa frymëzimi po derdhet, për ta mbledhur nusen, vetëm të zgjedhurit do ta shohin këtë. Jezusi tha: **„Të falënderoj, Atë, që Ti e ke fshehur këtë nga sytë e të diturve dhe të mençurve, dhe ua ke zbuluar të vegjëlve dhe atyre që duan të mësojnë“** (Mateu 11,25-27). Frymëzimi duhet t'i godasë ata.

Tani, kur frymëzimi e goditi atë, kjo ishte ajo. Atëherë ai e kishte! Tani, ne shohim që kohë të tilla krize vijnë, kur presioni ushtrohet me të vërtetë (Psalmi 138,7-8). Shikoni vetëm gjendjen, në të cilën jetojmë sot. A nuk jetojmë në një Sodom dhe Gomorë të kohës moderne? A nuk është kthyer bota prapa? Atëherë ishte një botë pagane, e cila u shkatërrua nga zjarri. A nuk tha Jezusi tek Luka 17,28-30, që: **„siç ishte në ditët e Sodomës, ashtu do të jetë në ardhjen e Birit të njeriut, kur Biri i njeriut të zbulohet“**? Çfarë do të thotë „të zbulohet“? Është një mister i bërë i njohur, një zbulesë; të zbulohet ose një mister i bërë i njohur. [4]

Një ditë Ai kaloi nëpër Samari me një grup Judenjsh. Ai i la ata, dhe kjo grua e përfolur doli jashtë, ndoshta një grua e vogël e bukur, e dini. Ajo ishte hedhur në rrugë që kur ishte fëmijë, dhe ajo erdhi aty. Ndoshta po mendonte për diçka. Ajo erdhi atje dhe vendosi kovën poshtë, filloi të ulë vinçin për të marrë ujë. Atëherë ajo dëgjoi një burrë që tha: **„Më jep të pi.“**

Ajo shikoi përreth, dhe aty ishte ulur një Jude rreth moshës së mesme. Ajo tha: **„Më thuaj, a nuk je ti një Jude? Këto gjëra nuk duhen bërë. Nuk është zakon të më flasësh mua kështu. Unë jam një Samaritanë.“** (Gjoni 4,1-30).

Ai tha: **„Por nëse ti do ta dije, kush po flet me ty, ti do të më kishe kërkuar Mua, që Unë të të jap të pish.“**

Ajo tha: **„Ku është ena jote? Ku është litari yt?“**

„Pra“, tha Ai, **„uji që Unë jap është jetë.“**

„Çfarë?“, tha ajo, **„ah“**, tha ajo, **„ju doni të adhuronit në Jerusalem, dhe etërit tanë kanë adhuruar këtu...“**

„Oh“, tha Ai, **„kjo është e vërtetë. Por ne Judenjët e dimë se çfarë adhurojmë, por e di, po vjen kohë, kur njerëzit nuk do të adhurojnë në Jerusalem ose në këtë mal. Ata do ta adhurojnë Perëndinë në frymë, sepse Ai është Frymë. Ai është Frymë dhe e vërtetë.“** (Gjoni 4,22-24).

Tani ajo filloi të mendojë, e dini.

Ai tha: **„Shko dhe merr burrin tënd dhe eja këtu.“**

Ajo tha: **„Burrin tim? Unë nuk kam burrë.“**

„Oh”, tha Ai, „kjo është e vërteta. Ti ke qenë tashmë me pesë dhe tani ke edhe të gjashtin.”

Vini re, çfarë ishte kjo? Kjo dritë e goditi atë farë, që qëndronte aty dhe ishte folur nga Perëndia. Po, fara ishte mbi tokë. Kur Perëndia e largoi ujin dhe dielli e goditi atë, atëherë ai doli përpara. Kjo është e vërtetë. Shikoni, gjithçka që i duhej, ishte dielli. Ai kishte nevojë për dritë. [5]

Çfarë ishte kjo? Kjo dritë e goditi farën e vogël të paracaktuar, dhe menjëherë ajo erdhi në jetë. Sa ndryshe nga ata teologë, që janë plotësisht të kapur në mësimin e tyre! [6]

Dhe pastaj, kur Fryma e Shenjtë në Të e bëri që jeta e saj e kaluar të kalonte para saj dhe ia tregoi, kjo dritë e goditi atë. Ajo tha: **„Zot, unë e kuptoj, që Ti je një profet. Ne e dimë, që kur Mesia të vijë, Ai do të na shpallë të gjitha këto, dhe ne nuk kemi pasur një profet për qindra vite.”** Dhe ajo tha: **„Ti më ke treguar gjithçka për burrin tim dhe sa shumë kam pasur... Por unë nuk e kuptoj këtë. Kur Mesia të vijë, Ai do ta bëjë këtë. Por kush je Ti?”**

Ai tha: **„Unë jam.”** Kjo ishte ajo. Dhe ajo ishte një prostitutë. Ndërsa prifti, përkundrazi, iu drejtua bashkësisë së tij dhe tha: **„Mos kini asgjë të bëni me këtë njeri! Ai është i pushtuar nga një djall.”**

Tani, ky ishte ndryshimi. E njëjta gjë ndodh sot, e njëjta sot. Kjo e godet gozhdën në kokë. Po, ajo e njohu, sepse drita e kishte goditur atë.

Këta peshkatarë, prerës druri, bujq, mbledhës taksash, prostituta, ata panë në Të atë që Shkrimet e thjeshta thoshin për Të. Por farisenjtë nuk mund ta shihnin për shkak të traditës së tyre. Amen. Të gjithë ata që ishin të paracaktuar, kur dyshimet u larguan, fara filloi të rritet. Kjo është e vërtetë.

Çfarë bëri ajo? Ajo tha: **„Oh, sa e lumtur jam, që e kam takuar Mesinë.”** O jo, vëlla! Ajo vrapoi menjëherë në qytet, harroi ujin e saj dhe tha: **„Ejani dhe shihni një njeri, që më ka treguar gjithçka që kam bërë. A nuk është kjo pikërisht ajo që Shkrimi ka thënë për Mesinë? A nuk është kjo pikërisht?”** Dhe njerëzit mundën të shihnin të njëjtën gjë, për të cilën Jezusi Krisht tek Gjoni 14,12 ka thënë, se do të ndodhë përsëri. [5]

Së fundmi kam folur me një person. Ai përpiqej të diskutonte me mua dhe tha: **„A nuk të vjen turp të thuash, që Perëndia krijoi qiellin dhe tokën në gjashtë ditë?”** Unë thashë: **„Kjo është ajo që thotë Bibla.”** (Zanafilla 1,1-5).

Ai tha: „Ah, ne kemi prova dhe mund të vërtetojmë, që bota është miliona vjeçare.”

Unë thashë: „Kjo nuk ka të bëjë fare me këtë. Tek Zanafilla 1,1 thuhet: Në fillim Perëndia krijoi qiellin dhe tokën. Pikë. Kjo është e gjitha. Dhe toka ishte e shkretë dhe bosh.” Dhe unë thashë: „Unë besoj, që çdo farë qëndronte pikërisht aty, nga ndonjë civilizim tjetër ose diçka e tillë, dhe sapo uji u zhduk dhe drita e goditi atë, dolën pemët dhe gjithçka tjetër.”

Kështu është edhe me njeriun. Është një figurë. Kur gjithë lagështia është zhdukur dhe e vërteta e zbuluar vjen te kjo farë e vërtetë, që qëndron aty dhe është ende e aftë të mbijë, dhe drita e Ungjillit përmes vërtetimit të vërtetë të Fjalës mund ta godasë, atëherë ajo do të jetojë. Ajo ka jetë në vetvete. Jashtë kësaj ajo nuk mund të jetojë. Ajo nuk ka ndonjë jetë tjetër në vetvete. [2]

Drita vjen përmes Perëndisë. Dhe mbani mend, drita vjen përmes Fjalës së Tij të folur. Fjala e Perëndisë thotë: „**U bëftë dritë**”, kur ende nuk kishte dritë, dhe Ai e dërgoi dritën për ta ndarë errësirën nga drita. [7]

Dhe ka vetëm një gjë, që mund ta bëjë Fjalën të gjallë, dhe kjo është Fryma, sepse Ai është dhënësi i jetës për Fjalën. Dhe kur jeta në Fjalë takohet me jetën e Frymës, ajo nxjerr përpara atë që është në farë (2.Kor. 3,6). Perëndia përmes një fare të Fjalës së Tij! [8]

Vini re tani, nëse kjo Frymë, që e nxori Jezusin nga varri, banon në ju, atëherë ju keni potencialisht jetë; drejtoheni nga Fryma, për ta bërë Fjalën të gjallë në ju, që ju ta besoni atë. Ajo gjë e vogël shtyn gjithmonë përpara, ndërsa rritet (2.Kor. 3,17-18). [1]

A ka një nuse të paracaktuar? A ka thënë Perëndia, që Ai do të ketë një nuse pa njollë dhe rrudhë? (Ef. 5,27). Atëherë ajo është e paracaktuar, apo jo? Tani, Krishti ishte i paracaktuar. Ai ishte fara mbretërore e Abrahamit (Gal. 3,16), dhe çfarë bëri kjo? Kur Fryma erdhi mbi Krishtin, Ai i dha llogari Fjalës së Perëndisë. Dhe kur Fryma e ujit bie mbi farën e Fjalës, fara mbretërore e besimit të Abrahamit në Fjalën e Perëndisë do të sjellë të njëjtin lloj korrjeje (Gal. 3,29). [9]

Tani, vini re. Kur ti e merr Frymën e Shenjtë, është parapagimi ose kapari, fuqia gjallëruese e ringjalljes tënde. Kapari i saj banon atëherë në ty.

Vini re, ju tani jeni në rrugën tuaj duke u rritur drejt ringjalljes së plotë. Asnjë pemë nuk është rritur thjesht brenda natës. Ajo duhet të rritet, ashtu si ne rritemi në hir dhe në njohjen e Perëndisë (2.Pjetrit 3,18). Ju jeni pagëzuar në Frymën e Shenjtë. Tani, kur kisha pentekostale u pagëzua në Frymën e Shenjtë, ajo filloi të rritej. Degë kanë vdekur, të cilat ata i kanë prerë. Por pema megjithatë ka vazhduar të rritet, ajo vazhdon ende të rritet, sepse ajo duhet të vijë në ringjallje.

Ata drejtohen nga Fryma për ta bërë Fjalën të gjallë për ty që je besimtar. Fjala vazhdon të bëhet e gjallë, ndërsa ti arrin te dega e parë, te dega e dytë, dega e tretë dhe më lart. Ajo vazhdon ta bëjë të gjallë. Fryma e Perëndisë e bën atë të gjallë për ty. [10]

Çfarë thërret guri i fundit? „**Hir! Hir!**” (Zakaria 4,7). Përtej vdekjes dhe rregullave të besimit në një Fjalë të gjallë të Perëndisë së gjallë. Plani i vetëm i përgatitur nga Perëndia për kohën e Tij. Bijtë e Tij bëhen të gjallë në epokën e Fjalës përmes Frymës. Si një shkëndijë, që ndez diçka, ata janë sjellë në jetë dhe tani janë vendosur në vende qiellore – në kohën e tashme. Ata janë tashmë të gjallë dhe janë të nënshtruar ndaj çdo premtimi të Fjalës. Çfarë sjell kjo atëherë? Ju jeni një pjesë e faktor-it të trashëgimisë së Perëndisë, një pjesë e Fjalës, së bashku me të tjerët një pjesë e Fjalës së Perëndisë dhe uleni bashkë me ta, duke shfaqur të gjithë trupin e Krishtit, sepse nuk ka maja brenda jush. Asnjë maja brenda jush, vetëm Fjala, duke u ulur në vende qiellore (Ef. 2,6), duke hyrë përmes derës, ku banon Emri i Tij: Krishti Jezus. [11]

Quellennachweis:

- [1] „Es ist das Aufgehen der Sonne” (65-0418M), Absch. 119-132, 205
- [2] „Das vierte Siegel” (63-0321), Absch. 280-284, 92-95
- [3] „Die Kraft der Verwandlung” (65-1031M), Absch. 276
- [4] „Ich habe gehört, doch jetzt sehe ich” (65-1127E), Absch. 92-95, 98-105
- [5] „Das dritte Siegel” (63-0320), Absch. 229-236, 238-241
- [6] „Die Welt fällt auseinander” (63-0412M), Absch. 156
- [7] „Da ist ein Mann hier, der das Licht einschalten kann” (63-1229M), Absch. 67
- [8] „Gottes Kraft der Verwandlung” (65-0911), Absch. 112
- [9] „Das gesprochene Wort ist der originale Same” (62-0318), Absch. 235
- [10] „Das Ostersiegel” (65-0410), Absch. 97-99
- [11] „Gottes allein bereiteter Ort der Anbetung” (65-1128M), Absch. 263

Guri i ndërtimit frymor Nr. 54 (i rishikuar 2020) nga Fjala e zbuluar e kësaj ore, i përmbledhur nga:

Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, Bieselsberg, D-75328 Schömburg, Tel. (07235) 7613

Do të vijë dikush me një mesazh, që përputhet drejtpërdrejt me Biblën, dhe një vepër e shpejtë do të përhapet nëpër tokë. Farat do të shkojnë në gazeta, materiale leximi, derisa çdo farë e paracaktuar e Perëndisë ta ketë dëgjuar atë.

[Br. Branham në „Leitung-Ordnung-Belehrung“, COD-S. 724]